

Figa i owoc figi

Drzewo figowe pierwotnie rośnie w Azji Mniejszej i z niej rozprzestrzeniło się na obszary śródziemnomorskie. Owoce figowca były powszechnym pokarmem, zastępującym nawet chleb. Liśćmi z tego drzewa Adam i Ewa zakryli swoją nagość, dlatego Ojcowie Kościoła uważali je za symbol grzechu. W starożytności figowiec był „drzewem świętym”, a w mitologii hinduskiej uważano go za „drzewo świata”. Figa jest bardzo plennym drzewem i dlatego jego owoce były dla Greków symbolem płodności. Dla Ojców Kościoła były one znakiem Ducha Świętego i Jego darów. Natomiast Pieśń nad Pieśniami widziała w zawiązkach tych owoców oznaki wiosny. Wczesne figi należą do rzadkości, ale są bardzo dobrej jakości, dlatego Ozeasz porównuje do nich wybrany przez Boga lud Izraela, Jeremiasz – lepszą część ludu Izraela w czasach niewoli, Micheasz – nielicznych sprawiedliwych. Karą Bożą jest nieurodzaj fig, zniszczenie ich plantacji przez wroga lub szarańczę. Drzewa figowe często sadzono w winnicach, aby mogła po ich gałęziach pięć się winna latorośl. Figi mają także zastosowanie w medycynie. Służą do leczenia wrzodów. W przedstawieniach upadku w raju, które są dość częste w starochrześcijańskiej sztuce nagrobnej, wyakcentowuje się liście figowe, którymi okrywają się pierwsi rodzice. Przekleństwo rzucone przez Jezusa na drzewo figowe ma charakter symboliczny. Ushłe drzewo figowe ma oznaczać Synagogę, która nie chce się nawrócić.